

Chmelár o bezočivých klamároch a lotroch Nad'ovi a Káčerovi: „Najprv umlčíte svojich kritikov a neumožníte im konfrontovať vás s vašimi klamstvami v televízii, a potom brešete ako vystrašené čivavy spoza plota

- CZ24 News | 10. února 2023

SLOVENSKO: Publicista, politický analytik a vysokoškolský pedagóg Eduard Chmelár vo svojom článku reaguje na slová dočasne poverených ministrov Rastislava Káčera a Jaroslava Nad', ako aj bývalého šéfa slovenskej diplomacie Ivana Korčoka, ktorí svorne šíria v médiách propagandu o tom, „kto klamal a kto hovoril pravdu“ o Dohode o spolupráci v oblasti obrany medzi SR a USA (DCA), ktorá by umožnila americkým ozbrojeným silám využívať vojenské letiská Malacky-Kuchyňa a Sliač, prípadne iné dohodnuté zariadenia a priestory.

KEĎ VÁS MINISTRI ZBABELO UMLČIA, A POTOM SÚ HUSTÍ, ŽE KDE MAJÚ KRITIKOV ...

Presne pred rokom parlament schválil vojenskú dohodu s USA (DCA), ktorú prezidentka v rekordne rýchлом čase, prakticky do pol hodiny podpísala. Urobila tak napriek masovým protestom i výzvam odborníkov, aby dala zmluvu posúdiť Ústavnému súdu SR.

Obhajovať svoj postup tým, že „snažila som sa pre pochopenie a prijatie tejto zmluvy urobiť maximum“, je preto bezočivá lož. Dodnes existuje silné presvedčenie nielen medzi radovými občanmi, ale aj medzi ústavnými právnikmi, že tá zmluva je protiústavná. Jediný spôsob, ako sa o tom presvedčiť, vyriešiť tento spor a upokojiť nálady v spoločnosti, bolo preto obrátiť sa na ústavný súd. Hlava štátu to odmietla urobiť napriek tomu, že ju k tomu v otvorenom liste vyzvali poprední ústavní sudcovia, bývalí ministri a mieroví aktivisti, a napriek tomu, že svoju neskoršiu nadpriemernú horlivosť pri posudzovaní referendumovej otázky zdôvodňovala práve jej právom posudzovať sporné veci na ústavnom súde. Dovolím si tvrdiť, že znenie referendumovej otázky nebola spoločensky taká sporná vec ako spomínaná vojenská dohoda s USA.

Tieto veci spomínam preto, že **v posledných dňoch začali ministri Rastislav Káčer, Jaroslav Nad' a Ivan Korčok spoločne šíriť v médiách propagandu o tom, „kto klamal a kto hovoril pravdu“ o DCA.** Šíria ju typickým spôsobom pre dnešnú dobu – bez možnosti reagovať na ich nezmysly. Ešte pred rokom som mohol aspoň napísať svoj názor – v dvojčlánku denníka Pravda, ktorý vyzeral ako polemika, ale v skutočnosti bol len monológom dvoch pohľadov, pretože to, o čom bude písať môj oponent generál Macko, som nevedel. Inak by som musel reagovať na hlúposti typu, že cieľom odporcov DCA je vraj odstránenie demokracie a nastolenie autokracie, pretože presne to nám tu zavádzajú takéto zelené gumené bez štipky emočnej inteligencie. Keďže však nové vedenie Pravdy mi neumožnilo reagovať na mimoriadne demagogický a zavádzajúci agitprop troch ministrov, som nútený napísať svoj názor na ich zbabelé počínanie tu.

Predovšetkým, na svojej argumentácii spred roka nemám čo meniť, nezmenil by som na nej ani slovo, **môžete si jej hlavné body prečítať [TU](#)**, a porovnať ich s dezinformáciami, ktorými vás dnes budú krmiť médiá hlavného prúdu. K článku, pod ktorý sa minulý piatok podpísali v denníku Pravda

ministri Káčer, Nad' a Korčok, môžem povedať len toľko, že podobne ako ich ďalšie propagandistické materiály zámerne odvádza pozornosť od podstaty veci a používa nekorektnú až stupídnu argumentáciu opierajúcu sa o zveličené výroky okrajových alebo nepodstatných skupín o údajnom zotročení národa, páchaní najťažších zločinov, vraždení nevinných ľudí a ničení všetkého, čo príde Američanom do cesty. Nikto z relevantných [kritikov zmluvy](#) – či to už bol doc. Drgonec, [dr. Žilinka](#) alebo ja – nikdy nepoužil takéto ani podobné primitívne argumenty. Pre úroveň verejnej diskusie na Slovensku je typické, že čoraz spupnejšia a arogantnejšia moc na naše odborné výhrady buď nereagovala alebo otvorene zavádzala až klamala. To, čím je táto zmluva z právneho i politického hľadiska sporná, zostáva naďalej v platnosti. Je mimoriadne trápne, ak predstavitelia štátu argumentujú tak cynicky, že zatiaľ tu nikoho nezavraždili, ani neznásilnili. Naše výhrady sa týkali právneho stavu. Aj okupačná zmluva z roku 1968 sa k nám správala s väčším rešpektom ako schválená zmluva s Američanmi. Sovietski vojaci a ich rodinní príslušníci sa v nej zaviazali zachovávať právny poriadok ČSSR, znášať všetky náklady, nahradiť prípadné škody vyplývajúce z pobytu a rešpektovať právomoc česko-slovenskej jurisdikcie pri trestných činoch spáchaných príslušníkmi armády ZSSR. Nič z toho neplatí v prípade amerických vojakov.

Asi najočividnejšou lžou obhajcov DCA je tvrdenie, že zmluva nijakým spôsobom nenarušuje našu suverenitu a jurisdikciu. Stačí, ak si text zmluvy preštuduje každý čitateľ. <https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/-/SK/dokumenty/LP-2021-786>

Osobitne upozorňujem na články 3, 4 a 12. Z nich jednoznačne vyplýva (zvlášť pri porovnaní týchto ustanovení s inými zmluvami DCA), že Slovensko si vyjednálo najhoršie podmienky a vzdalo sa svojich právomocí v najširšom rozsahu spomedzi všetkých štátov, ktoré podpísali s USA bilaterálnu vojenskú zmluvu. Viaceré z nich sú v príkrom rozpore nielen s Ústavou SR, ale aj s právom EÚ. Ozbrojené sily USA jednoducho nemôžu vyžadovať využitie súkromných pozemkov bez primeranej náhrady, je to hrubý zásah do vlastníckych práv a považujem za škandalózne, že ministerstvo obrany aj takúto hromadnú pripomienku bez konkrétneho vysvetlenia odmietlo. To už nie je iný názor, to je svojvôľa a arogancia moci. Z porovnania bilaterálnych vojenských zmlúv s USA navyše jednoznačne vyplýva, že naši diplomati nevyrokovali pre Slovensko vôbec nič, a nie som si istý, či sa o niečo podobné vôbec snažili, alebo im len Američania ukázali, kde to majú podpísať. Napríklad často spomínané Maďarsko alebo Chorvátsko sa nevzdali vlastnej jurisdikcie v takom rozsahu ako Slovensko. Poľsko podrobne upravuje celý rad otázok, ktoré v našom návrhu chýbajú. A tak ďalej.

Argumentácia vládnej moci je postavená na zvrátenom predpoklade, že keď sa nejaká hrozba nenaplnila, tak reálne neexistuje. Za takýto logický nezmysel by ich vysmial aj podpriemerný právnik. Je to podobná hlúposť, akoby niekto opieral svoju bezpečnosť o slepú dôveru bez zmluvných vzťahov.

„Americkí vojaci tu mali touto dobou rozmiestňovať jadrové zbrane,“ slaboducho sa vysmievajú Káčer, Nad' a Korčok. Opäť ide o hrubé zavádzanie, lebo toto nikto netvrdil. Faktom však je, že táto zmluva to umožňuje. Keď sme žiadali zakotviť do DCA zákaz rozmiestnenia jadrových zbraní na území Slovenska, vláda sa vyhovárala, že je to zbytočné, lebo medzinárodné dohody to vraj neumožňujú. Už vtedy som poukazoval na to, že klamú ako pohania. Zmluva o nešírení jadrových zbraní síce zakazuje výrobu, vlastníctvo a rozmiestňovanie nukleárnych hlavíc štátom, ktoré ich dosiaľ nevlastnia (teda napríklad nám), ale to sa netýka rozmiestňovania atómových náloží vo vlastníctve nukleárnych mocností na území iných štátov. Inak by Spojené štáty nemohli mať rozmiestnené jadrové zbrane v Turecku, Nemecku, Taliansku, Belgicku a Holandsku. Po schválení DCA nám nikto nemôže zaručiť, že tu Američania nebudú skladovať lietadlové jadrové nálože alebo že nepoužijú naše letiská na tranzit nukleárnych náloží. Aj to bol dôvod, prečo si Nórsko presadilo zákaz rozmiestňovania jadrových zbraní hneď v čl. 1 ods. 2 a následne v čl. 4 ods. 5 zmluvy. Robilo to vari zbytočne? Alebo sme my takí hlúpi a naivní, že sme si neošetrili vlastné bezpečnostné záujmy?

Ministri hanebne klamú aj v tom, že „*obranná dohoda nám uľahčila prijatie batérie americkej protivzdušnej obrany Patriot*“. Prítomnosť českých, nemeckých alebo holandských vojakov a ich techniky totiž názorne ukazuje, že na to, aby si členské štáty NATO plnili spojenecké záväzky o kolektívnej obrane, nepotrebnú bilaterálnu zmluvu s USA. O tom, že keby sme sa tak ľahkovážne nevzdali vlastného systému S-300 a neurobili v ochrane nášho vzdušného priestoru takú bezpečnostnú diery, nemuseli sme si požičiavať Patriots, ktoré jednak nie sú naše a jednak (ako vidno) si ich ktokoľvek a kedykoľvek môže odviesť, ani nehovoriac. A mimochodom, kde je tých 100 miliónov dolárov, ktoré nám vraj mali Američania za našu servilnosť tak veľkoryso darovať? Zvláštne, že to nezaujíma žiadneho novinára.

Takže na záver skončím jediným citátom z ich článku, s ktorým súhlasím: „Na to, že svojimi lžami oslabovali a ohrozovali základné bezpečnostné záujmy Slovenska a jeho občanov, na to nezabúdajme. Spravia to znovu, bez váhania. Budú nás klamať a zavádzať nie pre vlastnú nevedomosť, ale z vypočítavosti a chladnokrvného kalkulu. Bažia po moci a na ceste k jej získaniu sa neštítia, zdá sa, ničoho. Sväté im nie sú ani suverenita a bezpečnosť tejto krajiny.“ To sa totiž vzťahuje práve na takých bezočivých klamárov ako je Jaro Nad' či Rastislav Káčer. Napokon, chrapúnstvo týchto lotrov najlepšie ilustruje ich otázka: „Kde sú teraz všetci tí kritici? Pozaliezali ako potkany!“ Nie, darebáci. My sme stále tu. Stojíme pevne ako hradné bralá pripravení kedykoľvek si to s vami argumentačne rozdať. To vy ste zbabelí, vylakaní ako plchy v noci, že vás zasa prichytia pri klamstvách, to vy ste ignorovali výzvy na diskusný súboj alebo ste sa z tej dvihnutej rukavice pokakali ako Juraj Krúpa. Ale čo je už vrcholom úbohosti, keď najprv umlčíte svojich kritikov a neumožníte im konfrontovať vás s vašimi klamstvami v televízii, a potom brešete ako vystrašené čivavy spoza plotu, že kde sme. No tu som. Kde je vaša odvaha?

Zdroj: InfoVojna/Facebook Eduard Chmelár